

ОТ ПИСАЛИЩЕТО НА ДЕРЕК ПРИНС

ГОСПОДНИТЕ думи са чисти думи, като сребро, претопено в пещ от пръст, пречистено седем пъти.
Псалом 12:6

Пречистено в пещ

Тези са думите, които са достигнали до нас в Писанието. Те са безупречни - без грешка - напълно и абсолютно достоверни. Вероятно сте се чудили на това изявление, като знаете, че тези думи са достигнали до нас чрез човешки посредници, чрез хора слаби и несъвършени, които са правели много грешки. (Всъщност често пъти техните грешки са записани в Писанието.) Как тогава може посланието на Библията да е абсолютно безпогрешно и авторитетно?

За да отговори на този въпрос, Давид ни представя една ярка картина - картина на сребро, пречистено в пещ от пръст. (Такива пръстни пещи все още се използват сред народите от Близкия изток.) В картината на Давид има три главни елемента: глинена пещ; среброто, което се пречиства и пречистващият огън.

Глинена пещ представлява човешките инструменти, чрез които е донесено посланието на Писанието. Среброто представлява самото послание. Пречистващият огън представлява делото на Святия Дух. Среброто е пречистено „седем пъти“. В Писанието числото

седем най-вече се свързва със Святия Дух. В своето видение на Патмос, например, Йоан видя Святия Дух като „седем огнени светилника“ (Откровение 4:5). Второ, числото седем говори за завършеност и съвършенство.

Като идват до нас чрез пещта от човешката глина, думите на Писанието са били напълно очистени чрез огъня на Святия Дух. „Шлакмата“ на човешката грешка е била напълно изчистена. Така те са безупречни.

„Защото никога не е идвало пророчество от човешка воля, но светите човеци са говорили от Бога, движими от Святия Дух“ (II Петрово 1:21).

Отклик на вярата:

Законът на Твоите уста е за мене по-желателен от хиляди златни и сребърни монети
(Псалом 119:72).

Във всеки нов брой на нашите информационни писма ви представяме нова книга на издателство „ДИ ПИ ЕМ“ ЕООД, което превежда и издава произведенията и материалите на световно признатия библейски учител Дерек Принс. Този път искаме да ви предложим едно незаменимо помагало за всеки, който иска да се научи да размишлява върху Божието Слово и за всеки който има въпроси за Бога и Библията. Това е книгата „**Библейски курс за самообучение**“. В него ще намерите отговори на следните въпроси:

- Как мога да победя греха?

- Какъв е Божият план за изцеление на телата ни?
- Как мога да съм сигурен, че ще отида на небето, когато умра?
- Какъв е Божият план за благоуспяване?
- Как мога да получа отговор на молитвите си?

Дори никога да не си чел Библията преди, този курс ще бъде лесен за изучаване и много полезен. Ако пък си вярващ от много години ще намериш нова свобода в общуването си с Бога и другите християни, ще получиш водителство и нов огън за свидетелстване. Чрез това изучаване ще преживееш важни промени в живота си и ще откриеш интимността с Бога, която може никога да не си имал преди.

Блажен онзи човек, който е намерил мъдрост, и човек, който е придобил разум.

Притчи 3:13

За контакти, информация и поръчки

„ДИ ПИ ЕМ“ ЕООД
София 1111, п.к. 8
тел.: 02/489 68 29
GSM: 0887/514 189

e-mail: dpmoffice@dpm-bg
www.dpm-bg.com

Наследството на Дерек Принс

Следвай ме!

Скъпи приятелю,

Ако те помолят да опишеш християнския живот с две думи, какво би отговорил? От моя страна, аз без колебание щях просто да кажа: *Следване на Исус*. Това е същността на християнския живот.

Това е ярко илюстрирано чрез призоваването на бирника Матей.¹ И като минаваше покрай бирничеството, Исус видя Матей, да седи там и му каза: „Следвай Ме!“ Вечната съдба на Матей зависеше от реакцията му. Той стана и последва Исус.

Две важни предварителни условия

Ако решим, обаче, да откликнем като Матей, откриваме, че преди да започнем да следваме, е необходимо да изпълним две важни условия: „Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме последва.“² Първо, ние трябва да се отречем от себе си; второ, трябва да вдигнем кръста си.

Да се отречеш значи да кажеш „Не!“ Ние трябва да кажем „Не“ на нашето настоятелно, възискателно, самоизтъквацио се его.

Трябва да повторим молитвата на Исус в Гетсимания: „Обаче, не Моята воля, но Твоята да бъде.“³

Едва след като сме се отрели от себе си, можем да продължим, за да вдигнем кръста си. Ня-

кой беше определил кръста като мястото, където Божията воля и нашата воля се пресичат. Това е всъщност място на екзекуция.

В Римляни 6:6 Павел ни казва, че *нашият стар човек беше разпнат заедно с Него* (Исус). Старият човек е бунтовното, самоугаждащо си естество, което всеки от нас е наследил от нашия общ прародител Адам.

Бог има едно единствено разрешение за нашия стар човек. Той не го изпраца на църква или на неделно училище, не го учи на златното правило, нито го насочва към курс за самоусъвършенстване. Божието решение е просто и окончателно. То е екзекуция.

Добрата вест на евангелието е, че екзекуцията се извърши, когато Исус умря на кръста.

В онзи момент старият ни човек беше различен в Него. Това е прост исторически факт. Той е верен независимо дали ние го знаем и дали вярваме в него или не. Но за да се възползваме от него, трябва и да го знаем, и да вярваме в него.

Предиизвикан от Бога в сън

Преди почти петдесет години провеждах редовни евангелизационни събрания в Лондон на Спийкърс Корнър (Ъгълът на ораторите - бел. на пр.) в Хайг парк. Една вечер през онзи период сънувах впечатляващ сън, в който видях човек да проповядва на Спийкърс Корнър. Посланието на мъжа беше хубаво, но имаше нещо във вида му, което не ми хареса. Тялото му беше някак си прегърбено и единият му крак сякаш беше изкривен.

Аз, обаче, не отгадох кой знае какво внимание на съня ми.

Около седмица по-късно сънувах съвсем същия сън. Стигнах до извода, че Бог ми говореше нещо.

- Господи - попитах аз - кой е този човек? Проповядването му беше добро, но не ми хареса нещо във вида му. Кой е той?

Отговорът на Господа беше незабавен и директен:

- Ти си този човек! - Бог ясно изискваше някои важни промени от мен, но не знаех точно какви.

Наближаваше времето на Великден и аз се улових, че раз-

мишлявам върху разпятието. В ума си си представях три кръста на един хълм. Средният кръст беше по-висок от останалите два.

- За кого беше направен този кръст в средата? - ме попита Святият Дух.

Но след това ме предупреди: - Внимавай какво ще отговориш.

Помислих малко, после казах: - Средният кръст беше направен за Варава, но в последния момент Исус зае неговото място.

- Значи Исус зае мястото на Варава - продължи Святият Дух. - Но ти казваш, че Исус зае твоего място.

- Да, зае го - отговорих аз.

- Тогава ти би трябвало да си Варава!

В този миг го видях със съвършена яснота: аз бях престъпникът, за когото беше приготвен кръстът. Той беше направен по моя мярка. Там трябваше да бъда аз.

Почувствах подтик да се отъждествя с оценката на Павел за себе си в Римляни 7:18: *Понеже знам, че в мене (т.е. в плътта ми) не живее нищо добро...* Видях, че всяка област от моята самоличност беше просмукана от покварата на греха. Нямаше нищо в мен, което да е чисто, добро, което би могло да заслужи Божието благоволение.

Но как трябваше да реагирам?

В Римляни 6:6-13 видях, че Павел поставя четири после-

гователни стъпки.

Стих 6: Преди всичко, трябва да знам, че моето старо естество беше умъртвено, когато Исус умря на кръста. Това беше основната първа стъпка, от която следваше всичко останало..

Стих 11: Аз трябва да се считам - смятам - за мъртъв, точно както Исус беше мъртъв.

Стих 12: На тази основа трябва решително да откажа грехът повече да ме владее.

Стих 13: Трябва да представя себе си пред Бога като един, който е възкръснал от мъртвите и трябва да предам телесните си части като инструменти - буквално, оръдия на правдата. Употребата на думата *оръдия* ми подсказва, че ще срещна опозиция от страна на Сатана.

Божието тройно снабдяване

За осигуряване на пълно освобождение от тиранията на греха се изисква тройното снабдяване на Бога. Най-напред Той трябваше да се справи с нашите грехове - грешните постъпки, които всички ние сме извършвали. Тъй като Исус на кръста плати пълното наказание за греховете ни, Бог може да ни прости, без да прави компромис със Собствената Си справедливост. Неговото първо снабдяване, следователно, е *прощение*.

След това Бог трябваше да се справи също и с покварено-

то естество вътре в нас, което ни е карало да вършим тези греховни действия. Неговото снабдяване беше *екзекуция* - за да умъртви това греховно естество.

Но добрата вест е, че екзекуцията се извърши преди повече от деветнадесет века, когато Исус умря на кръста.

Това, обаче, не е всичко. Божията цел е да замени грешния стар човек с нов човек, Негово собствено творение. Това снабдяване е обяснено в Ефесяни 4:22-24:

да съблечете, според по-предишното си поведение, стария човек . . .

и да се обновите в духа на своя ум,

и да се облечете в новия човек, създаден по Бога в правда и истинска святост.

Не бива да недооцениме, обаче, че старият човек ще приеме пасивно смъртната си присъда за екзекуция. Напротив, на моменти ще се бори яростно, за да възвърне контрола си над нас. Това обяснява предупредителните думи на Павел в Колосяни, глава 3.

В стих 3 той казва, *Защото умряхте...* Но след това в стих 5 казва: *„Затова умъртвите природните си части, които действат за земята... Ние трябва да стоим във вяра, че смъртта на нашия стар човек е свършен факт и трябва активно да се съпротивляваме на опитите му да възвърне властта си над нас.*

Лична духовна проверка

За съжаление мнозина искрени християни никога не са разбирали или не са се възползвали от това пълно снабдяване на Бога. Те изискват - и продължават да изискват - прощението на техните грехове, но не знаят, че Бог вече е осигурил снабдяване за умъртвяването на стария човек и идването на негово място на един нов човек. В резултат християнският им живот е изморителен повтарящ се цикъл: съгрешаване - покаяние - да бъдеш простен - и после отново съгрешаване... Те никога не преживяват освобождаване от властта на старото греховно естество.

Този анализ на Божието пълно снабдяване за греха трябва да ни накара да си направим лична духовна проверка, в която да си зададем следните въпроси:

Напълно ли съм сигурен, че всичките ми грехове са били простени?

Освободен ли съм от властта на старото ми плътско естество?

Облякъл съм новия човек, който е създаден в правда и истинска святост?

Следвам ли Исус?

Поглед към бъдещето

Нека завърша с кратък поглед към бъдещето, взет от Откровение, глави 7 и 14.

В края на тази ера Бог ще си осигури 144 000 израелтяни - последователи на Месията. Той ще ги изпрати в един свят, който е разлюлян от удара на *Голямата скръб* и те ще пожънат толкова голяма жетва от души, че *никой няма да може да я изброи*.

Откровение 14:1-5 описва тези 144 000, след като триумфално за изпълнили задачата си и по всяка вероятност са подпечатали своето свидетелство с кръвта си. С написани на челата им имената на Отец и Сина те се покланят на Бога с песен, която звучи като *глас от много води и като глас от гръм*⁴ - песен, която никой друг не може да научи.

Какви хора са те?

Техният характер е ясно обрисован: те са чисти в сексуално отношение; в устата им няма измама; те са непорочни. Как са достигнали до такъв съвършен характер? Има един прост отговор: те **следват Агнето, където и да отива**.

Това вдъхновява ли ви - както вдъхновява мен - с конжеж да следвате Исус по-отблизо?

Ваш в служба на Господа,
Дерек Принс

¹Матей 9:9

²Матей 16:24

³Лука 22:42

⁴Откр. 14:2 (NIV)